

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/277/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7712201387
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oto Jurčo
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7712201387.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ota Jurča a členov senátu JUDr. Viery Bodnárovej a JUDr. Miroslava Sogu v právnej veci žalobkyne O. E. R., bývajúcej na J. Č..XXX/ X R. E., IČO: XX XXX XXX, proti žalovanému O. P., bývajúcemu v H. Č. Č.. XX, okres E., o zaplatenie 330,51 €, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu v Michalovciach č.k. 8C/30/2012-35 zo dňa 15.júna 2012 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Rozsudok odôvodnil tým, že žalobkyňa sa domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 330,51 € a náhrady trov konania z dôvodu, že na základe inventúry pohonných hmôt dňa 30.11.2010 bolo zistené manko chýbajúceho množstva pohonných hmôt vo výške 628,34 €. Dňa 30.6.2011 bola vykonaná kompletná inventúra pohonných hmôt, kávomatu a tovaru predajne vrátane skladu a fyzicky bol prepočítaný každý druh tovaru nachádzajúceho sa v predajni a v sklade. Na základe inventúry bolo zistené, že skutočný stav je nižší ako stav v účtovníctve a tvorí manko vo výške 1.220,19 €. Preto po prepočítaní pomernej časti hmotnej zodpovednosti podľa počtu odpracovaných mesiacov žiadala, aby súd zaplatil k náhrade sumy 330,51 € žalovaného ako jedného z pracovníkov čerpacej stanice.

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba žalobkyne o náhradu škody nie je dôvodná. Žalobkyňa ako zamestnávateľ uzavrela so žalovaným ako svojim zamestnancom dohodu o hmotnej zodpovednosti, ale napriek tomu, že na čerpacej stanici pracovali 7 zamestnanci, nedohodla s nimi spoločnú hmotnú zodpovednosť v zmysle § 182 ods.1 Zákonníka práce, ale uzavrela iba individuálne dohody o hmotnej zodpovednosti. Na základe dohody o hmotnej zodpovednosti uzavretej so žalovaným boli žalovanému zverené hodnoty ako hotovosť, tovar, ceniny, zásoby materiálu a pohonné hmoty, pričom je zrejmé, že všetky tieto hodnoty sa nachádzali na spoločnom pracovisku, kde vykonávali prácu všetci 7 zamestnanci. Preto bolo povinnosťou žalobkyne pri žalobe o pomer náhrady škody za schodok na zverených hodnotách preukázať, ktoré z vyššie uvedených hodnôt, resp. v akom množstve boli zverené práve žalovanému a že s týmito hodnotami mal možnosť výlučne disponovať a že práve na týchto hodnotách vznikol schodok v konkrétnej výške. V opačnom prípade nie je zrejmé, prečo by mal žalovaný zodpovedať za schodok práve vo výške 330,51 €. Pri určovaní rozsahu škody podľa súdu prvého stupňa nie je možné vychádzať z počtu odpracovaných mesiacov v pomere k počtu

odpracovaných mesiacov ostatných zamestnancov, ale sa uhrádza skutočná škoda tak ako to vyplýva z ust. § 186 ods.1 Zákonníka práce. Žalobkyňa však nevedela preukázať, ktoré konkrétne hodnoty boli zverené iba žalovanému a to nevyplýva ani z dohody o hmotnej zodpovednosti uzavretej s týmto žalovaným a ani nemohla byť uzavretá, nakoľko je zrejmé, že nemal možnosť s nimi výlučne disponovať. Z týchto dôvodov súd prvého stupňa nemohol pri vyvodzovaní zodpovednosti žalovaného vychádzať z takto koncipovanej dohody o hmotnej zodpovednosti. Žalobkyňa si preto mohla uplatňovať voči žalovanému náhradu škody len na základe všeobecnej zodpovednosti v zmysle § 179 ods.1 Zákonníka práce. Jedným z predpokladov takej zodpovednosti je podľa súdu prvého stupňa protiprávne konanie žalovaného a jeho zavinenie, čo v konaní žalobkyňa nepreukázala, preto súd prvého stupňa žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods.1 O.s.p. a vychádzal z toho, že žalovaný, ktorý mal vo veci plný úspech náhradu trov konania neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalobkyňa. Žiadala zmeniť napadnutý rozsudok, žalobe vyhovieť a zaviazat' žalovaného na náhradu trov konania. V dôvodoch odvolania poukázala na to, že dňa 1.4.2007 bola uzavretá so žalovaným pracovná zmluva, ktorej neoddeliteľnou súčasťou bola dohoda o hmotnej zodpovednosti podľa § 182 zák.č. 311/2001 Z.z. V uvedenej dohode potvrdil v bode 3., že pre prípad účtovného schodku na zverených hodnotách, za ktoré prevzal hmotnú zodpovednosť sa zaväzuje nahradiť ju v plnej finančnej hodnote. V bode 4. sa žalovaný zaviazal písomne upozorniť bez meškania svojho nadriadeného na všetky nedostatky, ktoré by znemožňovali správne vykonávať jeho funkciu spojenú s hmotnou zodpovednosťou a to písomne. Takéto upozornenie nepredložil. Pretože súd nevychádzal z uvedeného, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

Odvolací súd podľa § 212 ods.1 v spojení s ust. § 214 ods.2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že neboli dôvody ani pre zmenu ani zrušenie rozsudku.

Predmetom tohto konania je žaloba o náhradu škody za schodok na zverených hodnotách, ktoré je zamestnanec povinný vyúčtovať podľa § 182 Zákonníka práce.

Podľa § 219 ods.2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia uvádza, že pokiaľ zamestnanci majú uzavreté individuálne dohody o hmotnej zodpovednosti bez dojednaní o spoločnej hmotnej zodpovednosti a boli zaradení na pracovisko, kde pracovali s inými takto zodpovednými zamestnancami, nezodpovedajú za schodok vzniknutý na pracovisku podľa § 176 podľa výšky podielu, ale zodpovedajú za schodok, iba pokiaľ sa im preukáže, že schodok vznikol zamestnancovi na individuálne prevzatých hodnotách ako správne skonštatoval súd prvého stupňa. Žalobkyňa nepreukázala, aký schodok vznikol na individuálne prevzatých hodnotách práve žalovaným, preto správne rozhodol, keď takto žalovaný nárok žalobkyne zamietol.

Súd prvého stupňa správne rozhodol aj o trovách prvostupňového konania preto odvolací súd podľa § 219 ods.1 O.s.p. potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny.

V odvolacom konaní odvolateľka nemala úspech a žalovanému v odvolacom konaní trovy nevznikli, preto odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal (§ 224 ods.1 v spojení s ust. § 142 ods.1 O.s.p.).

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.